

Știrile

● SĂPTĂMINAL AL CONVENȚIEI PENTRU INSTAURAREA DEMOCRAȚIEI ARAD ● Serie nouă, Anul I, nr. 1, 8 pag. 10 lei

După îndelungi eforturi, apărem, în sfârșit. Vom încerca să ne și menținem, împreună cu dumneavoastră arădenii de la orașe ori de la sate care credeți în adevărata democrație, în idealurile Convenției Naționale pentru Instaurarea Democrației. Speranța noastră este ca și a dumneavoastră, că totuși în România democrația reală va reuși în cele din urmă să se instaureze. Desigur, tocmai pentru că avem această nezdruccinată speranță nu putem fi nici neutri, nici neangajați, nici neimplicați. Între minciună, tot soiul de tertipurii ori sofisme veleitare între întregul spectru de culori ce ține de neadevărul care se lăfăie atât de mult printre noi, vom fi, vom încerca să fim de partea adevărului care totuși există: adevărul libertății de gândire și de acțiune. Cu inima, cu fapta, cu rațiunea. Mai ales cu rațiunea. Toate acestea sunt

ÎN LOC DE ARTICOLUL PROGRAM

atributele veritabile și de neîncușate ale democrației. Sunt cinstite aceste idealuri, sunt pătrunse de frica lui Dumnezeu și exprimă tocmai acele premise de care are mai multă nevoie țara noastră astăzi.

Intereselor naționale trebuie să li se răspundă prin adevăr pretutindeni. Fie că sîntem la Arad, la Cluj, la Iași, la Chișinău ori în altă parte a fruntarilor etnice ale acelei Românii „de la Nistru pînă la Tisa” — sublimă întrupare a dorului atîtor generații de români, altă cale nu există. Că acestor interese nu li se poate răspunde cu dogma marxistă, cu fanatismul monstruos al comunismului, cu falsitatea tuturor formelor „neo” stă mărturie sîngele martirilor din decembrie 1989, însăși oasele martirizate ale atîtor gropi comune și ale atîtor ocne comuniste. Stă mărturie însăși realitatea socială de astăzi a noastră a tuturor: violență, abrutizată, manipulată, demoralizată cu bună știință.

Așadar, apărem! Și vrem să ne menținem aparițiile, deocamdată săptămânale, în ciuda prețului exorbitant al hîrtiei care ne obligă la vînzarea de-acum, cu zece lei exemplarul. În ciuda tuturor obstacolelor, a primejdțiilor, a vicisitudinilor de care sîntem conștienți, vrem să ne menținem. Garanția vrerii noastre însă, nu uităm nici o clipă, sînteiți dumneavoastră arădenii uniți întru idealurile democrației „neoriginale” — singurele idealuri care animă partidele „Convenției pentru Instaurarea Democrației”, singurele care pot face din România o țară demnă de pe-acum de promiștorul și tînărul secol al XXI-lea.

Regăsindu-ne pe un drum cu același sens, cu nădejdea solidarității dumneavoastră permanente, simțim nevoia să rostim creștinește, cum totdeauna a rostit românul la un nou purces: Doamne ajută! Ajută-ne Doamne!

ȘTIREA

Talangi pentru vacile domnului Severin.

Foto: A. Ioan

Începînd din 22 decembrie 1989, printre rafale de arme automate, postul de radio Timișoara a început să emită din nou. Un grup de entuziaști, cu orice risc, au hotărît să dea naștere unui vis frumos: primul post de radio liber de orice cenzură, în ceea ce au crezut ei că este noua Românie liberă. Între timp, multa

oferind oricui posibilitatea de exprimare, limitată doar de ceea ce-i dictează propria conștiință. Profesionalismul lucrătorilor săi a adus, ca o datorie de onoare, faptul că pentru populația din partea de vest a țării și nu numai, pe largă rază de acțiune a acestui post de radio, singurele emisiuni radiofonice căutate, aș-

cina celui pe care, ca și om de cultură l-am apreciat, dar ca umil lacheu al puterii nu putem decît să-i acordăm disprețul pe care comportarea lui îl merită, l-am numit pe domnul Răzvan Theodorescu, sarcina să aducă lucrurile „la normal”. La normalul pumnului în gură comunist, al obedienței fără rezerve față de putere. Domnia sa, făcînd jocul (bănuim) celor care l-au instalat într-o funcție pentru care nu deține nici competență nici înclinații, a hotărît sec: postul de radio Timișoara își va reduce puterea de emisie și își va schimba frecvența. Pur și simplu. Pentru că așa vrea dumnealui. Nu contează reacțiile milicienelor de ascultători. Din contră, s-a promis un „sondaj de opinie”, ale cărui rezultate nu sînt greu de imaginat. Pentru că acest sondaj, cum ne-a învățat experiența atîtor operațiuni similare, va demonstra ceea ce dorește inițiatorul său.

Nu, domnule Theodorescu! Nu aveți dreptul să reduceți la tăcere glasul răspicat al Timișoarei. Dacă ați uitat, vă reamintim că în decembrie 1989 oamenii și-au dat viața tocmai pentru ca nimeni să nu mai poată pune căluș adevărului. Pentru ceea ce ar trebui să simțiți pentru acest gest, domnule Theodorescu, cuvîntul „rușine” este prea sărao în înțelesuri.

CINE VREA SĂ TACĂ RADIO TIMIȘOARA...

s-au schimbat, speranțele unora s-au năruit iar acea mișcare spontană din decembrie a rămas pentru cei care au trăit-o pe via ca o frumoasă amintire a demnității și a onoarei de a fi om. Radio Timișoara, însă, fidel principiilor sale, este opus exceselor de orice fel și cenzurii, nutrinđ în mod deschis speranța, poate pentru unii deșartă, de a afla care a fost adevărul aceluia decembrie de foc și sînge. Undele sale au rămas deschise schimbului liber de opinii,

teptate și apreciate să fie cele ale postului de radio Timișoara. Și ca un elogiu adus eroilor orașului martir, timișorenilor li s-au oferit, în transmisie directă, lucrările proceselor în care erau implicați călăii revoluției.

Oare putea să nu deranjeze atîta demnitate? Este tolerabilă în România fenomenul transparentă cu privire la evenimentele din decembrie 1989? Pentru cei care au ceva de ascuns, răspunsul este unul singur: nu. Și l-a revenit sar-

* *

*

Masă rotundă:

„Democrația nu există decît conform culturii”

IN PAG. IV—V:

„American Way of Life”

IN PAGINA A II-A

Ce fel de privatizare se realizează?

IN PAGINA A III-A:

* *

*

CULTURA, DUPĂ POTOP

Indelung și greu a fost drumul românesc spre cultură. Indelung și plin de hărtoape, ca acum. Viurești de soartă, bunii și străbunii noștri cărturari prin veacuri s-au tot opintit precum bieții pănași ai acestui pământ să lase urme pe cer și în inimă, și în cuget, și în toate cele rânduie de la Domnul, cu lucrări românești pentru suflet și desfătare întru frumos.

Au început cu limba: „I pak dau știre domniilor voastre za lucrul turcului...”

Apoi au venit sfinții mitropoliți Simion Ștefan, Varlaam, Dosoftei, Ivi-reanul și ceilalți, pomenit fie-le numele în veac și binecuvântat. Mai pe urmă s-au ostenit întru cele ale harului slovel cronicarii, și Milescu Spătarul, și

Cantemir... Au venit și-au zidit și-au dires vorbă cu duh dintr-un scăpătat de potop spre alt potop. Potop de vreme potrivnică, vârsătoare de sînge mult, aducătoare de jale și frică, și tăcere și umilință și...

Potopuri au venit, potopuri s-au trecut, iar stinca vorbeii românești s-a șlefuit și s-a rotunjit dulce ca doina, ca Miorița, ca Monastirea Argeșului.

Veacul al XVIII-lea numărât de la zidirea lumii creștine a găsit această vorbă gata pregătită pentru a fi aruncată în zarea stelelor călăuzitoare și fără de pietre. Micu Samuil, Șincal, Petru Maior, Ion Budai Deleanu, ei Corifeii neînfrinții Unirii tocmai prin îmbrățișarea sa cu sufletul și cu spiritul ne-au dat o rază de speranță. Ne-au dat o îmbărbătare, șoptindu-ne înțelepciuni de care aveam să le amintim ca în vis: neamul românesc, naștina română, țara de la Nistru pînă la Tisa, România Mare...

Deschiseseam, am reușit, o, Doamne, să deschidem Poarta — Europa, casa noastră pe cari anii împilărilor ne-au uitat-o, ne-au instrăinat-o! La 1848 și mai apoi la 1859, pînă în 1918 am strigat cu orgoliu, cu siguranța de sine a celui aflat în bădătura urmașilor: „Suntem acasă!”

Și-au fost potopuri și au venit iarăși potop! De-atia potop după potop am început să ne îndoim de noi înșine — forme fără fond, sincronism cu Occidentul ș.a.m.d. — dar tot mai susurindu-ne în urechi tăria credinței că „veș-

nicia s-a născut la sat”, că țara noastră-i toată un sat etern de îngeri în opinci și în ițari de la care, numai de la care ne vine, ne poate veni, mintuirea între toți îngerii pămîntului, cu cîntarea lor sfîntă a vieții fără de sfîrșit.

Și-acum? Acum poate că iar e potop și vreme potrivnică vorbeii de desfătare și slăvire a adevărilor vieții curate și neprihănite pentru oameni. E iar vreme potrivnică pentru sfințele cărți — hrana minții și sufletului nostru. Dar ne strigăm speranța înocenți ca întotdeauna în bisericile întemierilor și trupurilor noastre, speranță neodihnită și nesleită: „să treacă potopul, să ne vină și să ne suridă iar norocul!”

Iar ei va veni în urma rugii noastre, a luptei noastre, a suferinței noastre, mai bun, mai împlinit, mai românesc ca niciodată în cele veacuri ale acestei lumi.

Pentru că noi eredem în vorba noastră, în valea, în poiana și în piscul minții și inimii noastre, în nunta noastră cu lumea săvîrșind chemarea înspre ea, putîndu-ne săvîrși această chemare de dor numai în acest fel și numai pe această cale. Regăsindu-ne în cultură ne regăsim întru noi și întru ființa noastră veșnică.

Iar această regăsire se va face fie că vreau, fie că nu vreau piticii Trozi ai eternului și neînvinșului frumos pe care stă, zidindu-se. Cetatea Soarelui.

ARCADIE MONU ■

AMERICAN WAY OF LIFE

IMPRESII DE CALĂTORIE ÎN
STATELE UNITE ALE AMERICII

I. 1 martie 1991 — orele 12,45 — Aeroportul Internațional Otopeni. București.

Se anunță în difuzoare îmbarcarea pasagerilor pentru cursa TAROM 303 — București—New York via Viena. Aeronava, un Boeing 707 (cam demodat — peste un-doi nu va mai avea acces pe marile aeroporturi ale lumii), se umple pînă la refuz cu pasageri, printre care 7 familii cu vize de emigrare și tot printre ei și dl. Răzvan Theodorescu — președintele RTVL cu soția și cîțiva prieteni (care în decursul călătoriei s-au dovedit mari amatori de whisky și Kent cumpărate pe dolari — le-or fi ajuns cei 75 de dolari schimbați în țară?)

După o înfriziere de 30 de minute (caracteristic în transporturile noastre), deci la ora 13,30 aeronava decolează. La ora 14,07 survolăm Hotel Astoria Arad, apoi Budapesta la o înălțime de 10.700 m și cu o viteză de 850 km/h. La ora 15 aterizăm pe aeroportul din Viena. După o oră de plictiseală în avion (nu a rulat nici un film western sau de alt fel în avion), decolăm în aceeași componență spre New York. Vizibilitatea fiind bună, putem admira de sus Austria, pentru ca după scurt timp să apară o pătură groasă de nori. Atmosfera s-a limpezit de-abia la traversarea Canalului Mînceil, Scotiei, Groenlandei și parțial a Oceanului Atlantic.

La orele 16,45 sîntem deasupra Canadei, iar după 15 minute deasupra Statelor Unite. După încă 15 minute se pot vedea suburbiile New York-ului, iar apoi timp de aproape o oră survolăm cele 5 părți ale metropolei: Manhattan, Queens, Bronx, Brooklyn și Staten Island, ce totalizează 18,3 milioane locuitori, pentru ca la orele 18,20 să atîngem pista aeroportului John Fitzgerald Kennedy.

II. New York City — orașul nr. 1 al lumii.

Primele impresii pe care le-am avut în acest oraș, puțin reprezentativ pentru America — după spusele localnicilor, au fost cel puțin ciudate. Traversînd Brooklyn-ul cu o Honda Accord (cea mai vîndută mașină în 1990 în S.U.A.: 16.000 dolari) cu 55 mile/h nu team crede că mă aflu în vreo capitală europeană, totuși o relativă liniste (imensile limuzine americane Chevrolet, Chevrolet, Buick sînt extrem de silențioase) parcă prevestea ceva. Și încă la intrarea pe podul Queensboro Bridge, ce unește Brooklynul cu Manhattanul, îmi apare deodată în fața ochilor panorama zărilor-norilor Empire State Building, Rockefeller Center și celelalte, luminate a giorno de parcă la ora aceea de seară ar mai fi existat activitate la birourile dispuse pe verticală pînă spre cifra de 100 de etaje. Sînteam de o senzație ciudată, pentru că pe moment am avut un sentiment de teamă, ca într-un film de groază și nu de admirație. Sentimentul de admirație a venit a doua zi, pe lumină. În din soare, blocurile din marmură neagră, sticlă și inox și se par ireale încît îți vine să nu mîna pe ele să te convingi că există într-adevăr. La fel de incredibilă este abundența de produse alimentare și celelalte în magazine mari și mici, toate de un lux, fast sau ce cuvînt s-o potrivește, iar prețurile sînt deosebit de accesibile pentru salariatul român care scoțeste 1 dolar — 206 lei în r. — articolul datează din martie 1991).

Avînd nevoie de material documentar pentru un studiu am vizitat biblioteca de la New York University (47.000 studenți pe an): la intrare mi-am exprimat dorința, la care o funcționară mi-a indicat un calculator IBM cărui i-am programat să-mi listeze cărțile de specialitate pe care le cuprinde biblioteca din domeniul dorit. Astfel, în 10 minute aveam 3—4 cărți în mîna din care, în alte 10 minute mi-am făcut copia aproape 100 de pagini de care aveam nevoie, și asta gratuit.

(va urma)

ing. CRISTIAN SORIN ILEA ■

Stagiunea muzicală arădeană

Faptul că orașul nostru este demult integrat în cultura europeană nu mai trebuie dovedit. Filarmonica, ca să vorbim de această instituție de cultură a purtat mereu numele Aradului în marile centre europene ale muzicii. S-au efectuat numeroase imprimări radio și peste 15 discuri cu Casa Electrecord care i-au dus departe falma.

Stagiunea 1990—1991 prima, integral după revoluție, a adus multe lucruri noi. O echipă de specialiști de cea mai bună calitate: cei doi dirijori ai orchestrei — D. Frandes și Cristian Neagu, D. Șerban, dirijorul corului, secretara muzicală, Codruța Blăgăilă, noul concert maestrul Dorel Bîc și noul director artistic Alexandru Moroșanu au imprimat muncii desfășurate atribuțiile unui înalt profesionalism.

În aceste condiții concertele au căpătat noi valențe calitative, iar publicul noi satisfacții artistice.

Ce a oferit stagiunea muzicală 1990—1991?

Alături de concertele conduse de cei doi dirijori ai orchestrei și de dirijorul corului D. Șerban au fost numeroși invitați de valoare. Dintre artiștii români enumerăm pe dirijorii: N. Baba, E. Elenescu, I. Conta, P. Oschanitzki, solistii: V. Gheorghiu, Al. Guțu, Dan Atanasiu, copilul fenomen Mihaela Ursuleasa, Alexandru Moroșanu.

Ca invitați din străinătate amintim pe dirijorii: A. Néve — Belgia, E. Ferraris — Italia, M. Canonica — Germania, Guillaume Boulay și Rabemananjara — Franța și solistii Julie Neander Richez — Germania, Bruno de Rosa și Fr. Penarola — Italia.

Alături de toți aceștia în stagiunea trecută și-au adus aportul și instrumentiștii arădeni: D. Bîc (vioară), S. Dogalu (pian), C. Tălmăclu (flaut), A. Simionca (vioară).

Numărul invitațiilor putea fi mai mare, dar instituția se confruntă și în prezent cu dificultăți de ordin financiar, inclusiv plata salariilor. Urmare a colaborărilor fructuoase cu artiștii străini și seriozității cu care s-a muncit, orchestra Filarmonicii a efectuat două turnee de concert în Italia soldate cu aprecieri dintre cele mai favorabile în presă.

P. POIENARU

Pe Ardelean Vasile din Sighetul Marmăției l-ați putut vedea pe micile ecrane anul trecut, cu ocazia sfințitor sîrbătorii ale Crăciunului. Fusesse prezentat telespectatorilor după ce depusese în contul „Liberatea” frumoasa sumă de 100.000 lei, ca o contribuție personală în ajutarea eroilor revoluției din decembrie 1989. Atunci tînărul Vasile Ardelean și-a propus să întreprindă un periplu al tuturor zonelor țării, cu scopul de a strînge impresionanta sumă de 300.000 lei, bani cu care să se tipărească abecedare românești pentru copiii Basarabiei în anul școlar nou care începe în toamna aceasta.

HĂRĂZIT LEGENDEI

Susținut de asociația „Pro Basarabia și Bucovina” în demersul său de suflet și iubire de țară și neam, lăsînd în urma sa prin locurile străbătute pilda unui suflet mare și generos, tînărul Vasile Ardelean s-a apropiat sensibil de realizarea nobilului său țel.

După ce a colindat atîtea drumuri ale țării, pașii l-au purtat pentru un popas de cîteva zile și pe meleagurile arădene. L-am înfrînt pe Bulevardul Revoluției, în fața Bisericii catolice, în frumosul său costum oșenesc, sau în Piața gării orașului nostru, ducîndu-și cu demnitate solia frățească întru luminarea tinerelor vîlăstare ale românilor de peste Prut. La 22 august (deci curînd) va încheia acțiunea sa de colectă, întorcîndu-se în locurile natale. Prinusul efortului său va înflăcări cu siguranță pe micii învătăcei al slovei străbune.

Să fie oare hărăzit legendei, ca altă dată Badea Cârțan?

VOSTRADAMUS

Citiți Săptăminalul

„ȘTIREA”

Avantajos pentru dumneavoastră!

„PERAL-COLIBRI” S.R.L.

Difuzorul său exclusiv!

În dorința de a fi o cit mai fidelă oglindă a vieții economice, sociale, politice a tuturor curentelor de opinie democratice ale arădenilor, redacția noastră oferă această pagină celor care, într-o formă succintă pot analiza problemele momentului de față cu toate contradicțiile și tendințele ce afectează profund viața societății civile românești. În același timp vrem ca opiniile exprimate aici să constituie modalități de descifrare a intereselor puterii de a menține un control mai subtil decât altă dată asupra acțiunilor noastre, a gândurilor noastre, a intereselor noastre. Poate se vor contura astfel soluții viabile care să ne ajute la depășirea unor situații tensionate artificial întreținute, la risipirea confuziei din judecățile noastre, la descurajarea cinismului care ne-a prins în mrețele totale a celor care le avansează.

Firește, opiniile exprimate vor trebui să poarte girul responsabilitățile sale.

NICI UN COMPROMIS...

— interviu cu av. Emil Puțin, președintele organizației județene a Partidului Social Democrat Român, din Arad

— Pe scena politică a României de azi, doctrina social-democrată este revendicată de mai multe grupări politice. Cum privește P.S.D.-ul acest fapt?

— În climatul politic tensionat de la noi din țară, au apărut multe formațiuni politice cu denumiri asemănătoare par-

tidului Social Democrat Român sau mai ales, cu un program declarat ca fiind social democrat. Desigur că aceste partide nu au apărut întâmplător, multe din ele primind denumirea în mod deliberat, social-democrația părind a fi, potrivit specificului geopolitic și spiritual al României, singura posibilitate de a ieși din actuala criză economică.

— Putem considera, deci, metaforic vorbind, social democrația ca o fîntină

de la care se adapă aceste partide?

— Aceste partide cu denumiri asemănătoare, create mai ales pentru a deruta masele, nu au în afară de nume nimic comun cu social-democrația, toate manifestările lor fiind în realitate fie comuniste (P.S.M.), fie remorci ale partidului de guvernământ, toate însă fără greutate politică.

— Care sînt caracteristicile doctrinei social-democrate contemporane?

— Partidul Social Democrat Român promovează doctrina social-democrată contemporană călăuzită de cele trei principii de bază ale social-democrației, și anume: libertatea, solidaritatea și justiția socială. Este posibil ca și alte formațiuni politice, nu neapărat declarate social-democrate, să adere la aceste idei generoase, dar deosebirea programului partidului nostru față de toate celelalte rezidă din importanța pe care o dă în special ideii de justiție socială.

— Deci, cum definiți această noțiune de justiție socială?

— Justiția socială cuprinde și protecția socială și libertatea și dreptatea socială, astfel încît politica social-democrată în special din țările nordice ale Europei o dovedește — să nu fie nimeni prea bogat, dar mai ales nimeni sărac. Social-democrația este angajare către democrație, angajare ce a separat întotdeauna social-democrația de comunism. Sciziunea dintre social-democrație și comunism era de neînțeles, căci comunismul fi era esențială antidemocrația, așa cum social-democrației îi sînt esențiale democrația și libertatea. Între aceste două puncte de vedere nu există nici un compromis.

— În opinia dumneavoastră, ce anume considerați că poate oferi social-democrația?

— Social-democrației îi sînt străine totalitarismul, colectivismul, centralismul aberant, metodele de teroare și dictatură, minciuna și înșelarea maselor. Noi opunem acestora libertatea individului și drepturile omului, guvernarea democratică, dreptul inalienabil la proprietate, organizarea inalienabil pe baza principiilor pieței libere, o largă deschidere a societății către nevoile omului, a cărui muncă și existență trebuie protejate printr-o politică socială menită să asigure tuturor o viață demnă și sigură, statului revenindu-i rolul de intervenție limitată prin mecanismul economico-financiar, stimulind tot ceea ce este de natură să folosească societății și să asigure justiția socială, respectiv să evite discrepanța între nivelurile de venituri ale populației.

— Vă este, desigur, cunoscut faptul că F.S.N.-ul se revendică a fi un partid de orientare social-democrată. Cum privește partidul dumneavoastră aceasta?

— F.S.N.-ul, prin caracterul său etnogen, nu poate fi considerat un partid, rămînd și după convenția sa tot un „front” larg cu identități și ideologii foarte diversificate, în care principiile social-democrației mai ales pe plan social, al justiției sociale și al protecției sociale, nu au fost luate în considerare, politica guvernului contrazicînd sloganeurile afișate de apartenență la social-democrație.

Discuție consemnată de
Victor Apostol

CE FEL DE PRIVATIZARE SE REALIZEAZĂ?

Proiectul legii privatizării prezentat Parlamentului din inițiativa Guvernului a declanșat un adevărat taifun în cadrul puterii legislative. Contestat de partidele de opoziție, ba chiar de Președintele Senatului, a dus în final la retragerea din dezbaterile Parlamentului a unsprezece formații politice — 81 membri ai Parlamentului. Cu toate acestea, mașina de vot a majorității F.S.N.-iste și-a îndeplinit pînă la capăt „sarcina” primită de la partidul de guvernământ, puterea executivă. Doar nu s-a realizat separarea puterilor în stat?

Să revenim la proiect, să urmărim calea lui pînă a ajuns lege.

Legea privatizării este o prelungire a Legii nr. 15/1990 cu privire la transformarea întreprinderilor de stat în: „regii autonome” și „societăți comerciale” arată președintele Ion Iliescu în conferința de presă din 18 iulie 1991.

Deși s-au prezentat mai multe variante privind calea realizării privatizării — trecerea proprietății din patrimoniul statului (proprietatea socialistă) în patrimoniul persoanelor particulare (realizarea economiei de piață), guvernul a apelat la o comisie de specialiști străini plătind nici mai mult nici mai puțin pentru realizarea proiectului legii privatizării decît aproape „un milion de dolari”! De ce noi? Doar avem de unde. Visteria statului game de dolari! Unde ne sînt marii specialiști — tehnocrați din guvern, unicate de neînlocuit? Ce fac iluștrii noștri economiști din guvern? În fine proiectul legii privatizării realizat, ajunge spre discutare, în comisiile de specialitate ale parlamentului,

Privind spre Europa ... prin gaura cheii.

Foto: A. Ioani

unde, mare surpriză, se aduc nu mai puțin de peste 160 amendamente, multe dintre ele considerîndu-se întemeiate și adoptate. Care este atunci calitatea extraordinară a proiectului ce a costat aproape un milion de dolari?

Proiectul face un pas înainte, spre a deveni lege. Este prezentat parlamentului și de aici încolo începe calvarul. Și ce calvar!

Partidele de opoziție din parlament iau atitudine ostilă și cer restituirea proiectului în forma în care se prezintă neputînd fi pus în discuția parlamentului. De ce? Este antinațional, pentru că urmărește să creeze cadrul legal pentru scoaterea țării la vânzare, ba mai mult, urmărește ca din sumele realizate prin vânzări, pe ocolite și în baza Holăririi nr. 419 din 16 iunie 1991, guvernul autorizînd vânzarea regiilor

ționi. Este antidemocratic pentru că o lege de o asemenea importanță vitală pentru societatea românească, comparabilă constituției, trebuie bine pregătită și cunoscută de societatea care va fi supusă, prin aplicarea ei, în mod inerent unor serioase sacrificii. Or, la data cînd se prezenta proiectul în parlament, cine cunoștea acest act de o mare complexitate tehnică? Proiectul a mai fost criticat și deoarece prin crearea celor cinci fonduri ale proprietății private (FPP) se ajunge la o structură birocratică — cu aproximativ 10.000 funcționari — o centralizare excesivă. Posesorul bonurilor de valoare devine în acest caz în mod indirect, coproprietar, prin F.P.P. în cotă indiviză, drepturile sale fiind însă exercitate de aceste organisme centrale (conducerile celor 5 F.P.P.). Dar în această situație ce fel de privatizare se realizează? În fine, s-a mai arătat că prin această lege — dacă proiectul va înfrunța botezul focului — guvernul, fără nici un control, prin organismele create de el, va putea vinde cele mai rentabile unități — surse de abuz și corupție. Nu lipsește în acest caz deplinătatea atributelor dreptului de proprietate? Și în special a celui mai important, dreptul de dispoziție?

În fața acestel situații, președintele Camerei deputaților, a considerat necesare două zile spre a se ajunge la un „consens” necesar continuării lucrărilor parlamentului. Partidele de opoziție recurg la oficiul de mediere al Președintelui României, care inițial manifesta destulă înțelegere, dar apoi a revenit sub presiunile majorității F.S.N.-iste din parlament s-a trecut la discutarea proiectului, iar cele unsprezece formațiuni de opoziție s-au retras din dezbateri. Parlamentul, chiar în aceste condiții a votat legea, ea fiind înaintată Președintelui României spre semnare. Acum se naște întrebarea: ce veți face domnule președinte? Nu cumva mai aveți nevoie de încă un avocat să vă sfătuiască, pe lângă dl. Mark A. Meyer, de la firma new-yorkeză „Hall Dikler, Lawler, Kent Fiderman” pe care potrivit lui „Wall Street jurnal” din 27 iunie 1991, l-ați angajat avînd nevoie de el pentru a înțelege mai bine legea privatizării?

Odată creată baza legală, vom asista la nașterea unui capitalism „original”, investitori în economie fiind cei ce cunosc întreprinderile rentabile și au mijloace financiare: reprezentanții puterilor și slujitorii lor. În rest sărăcie și miserie.

La închiderea ediției, aflăm că președintele Iliescu a semnat proiectul.

dr. VASILE FOLEA

STATUL E CEL MAI PROST GOSPODAR

România a fost cea mai colectivizată țară din lume, depășind coeficientul de colectivizare până și al Chinei sau Albaniei. Sigur că acum nu e ușoară trecerea la economia de piață. Însă trebuie făcută fără întârziere.

Am început cu insistență pentru a determina începutul privatizării în martie anul trecut; bineînțeles că puterea politică nu avea alt obiectiv decât căpătarea propriilor aderenți, ea fiind refractară la orice inițiativă.

Dacă restituirea pământului așa cum a fost confiscat de comuniști în 1946 se făcea în 1990 fără a pierde anul agricol expirat și dacă debutul privatizării fondurilor de comerț și a industriei era făcut începând cu toamna anului trecut nu se ajungea la catastrofa de astăzi. Acum e o catastrofă aproape fără ieșire. Avem nevoie de 20 miliarde de dolari pentru restructurarea economiei.

Degea fondului funciar aplicat acum cu superficialitate este un capital politic electoral al F.S.N.-ului. În concepția P.N.T.-c.d. această lege prevede credite pe 30 de ani pentru procurarea de tractoare, unelte, etc. Toate restricțiile care s-au făcut în aplicarea actualei legi nu urmăresc decât păstrarea unor suprafețe cât mai întinse sub controlul statului. E o crimă păstrarea fără nici un rost a acestor I.A.S.-uri. Ele sînt nerentabile și falimentare. Pământul trebuie împărțit țăranilor care știu să-l lucreze.

Partidul nostru a redactat începând cu luna februarie 1990 un program economic de redresare a țării. Avem o alternativă valabilă, un program bine pus la punct, legi de organizare a tuturor ministerelor, pentru restructurarea învățămîntului, pentru ocrotirea socială, pentru ecologie, pentru asigurarea convertibilității leului.

Fundamentul concepției noastre este dreptul de proprietate pe care vrem să-l instaurăm în toate domeniile. Statul e cel mai prost gospodar. El a dat un examen detestabil și nimic nu mai trebuie să rămână sub controlul lui.

Privatizarea este o garanție a drumului spre prosperitate. Nu se poate concepe o economie de piață cu statul prezent în toate domeniile de activitate. Statul trebuie depozitat de proprietățile pe care le-a controlat și acestea să fie puse la dispoziția inițiativă private.

Avem o alternativă bine pusă la punct care se poate pune în aplicare în 24 de ore. Avem oameni competenți, care depășesc cu multe lungimi de undă așa-zisa competență a actualilor guvernanți. De altfel, punctul nostru de vedere este că acești oameni care s-au născut, au crescut și au exercitat o profesie în cadrele limitate ale concepției înguste întemelte pe marxism-leninism nu sînt în măsură să priceapă care este interesul economic actual al României și sînt în imposibilitatea de a elabora măsuri care să ducă la adevărata privatizare, condiție a economiei de piață.

Nu există posibilități de aplicare a legii cererii și a ofertei. Liberalizarea prețurilor s-a făcut de-a îndărăteala, lucru care a transformat această liberalizare într-o banală acumprire de prețuri și în același timp au rămas blocate sau cel mult dublate salariile. Liberalizarea trebuia începută cu liberalizarea produsului muncii, adică salariile și după aceea create întreprinderi particulare care să opună statului o concurență și să facă posibilă aplicarea cererii și a ofertei. Guvernul a procedat exact invers și a intrat în haos, haos care determină șomaj, o osumpire neplafonată de prețuri care va fi excesivă în viitoarele luni și de la care nu poate exista revenire decât prin restructurarea economică pe principiile valabile ale economiei de piață.

Corneliu Coposu despre problemele momentului politic actual — a consemnat Adrian Ioan

„DEMOCRAȚIA NU EXISTĂ DECÎT CONFORM CULTURII”

Masă rotundă cu participarea domnilor IOAN BĂRBUȘ, vicepreședinte, IOAN LUP, secretar general și dr. MIRCEA CIUMARA, directorul departamentului economic, din conducerea Partidului Național Țărănesc-Creștin și democrat.

— Cum apreciați dumneavoastră Carta pentru reformă și democrație — ca o adevărată deschidere a F.S.N. spre colaborarea cu opoziția sau ca o înțelegere „în familie”?

Ioan Lup: — Ca o înțelegere în familie. Asta e! Această propunere ne-a fost făcută și nouă, ca să aderăm la ea, dar noi nu acceptăm principii care nu corespund cu doctrina și cu metodologia noastră. Nu sîntem lipsiți de spiritul de colaborare, dar noi colaborăm numai cu aceia care au demnitatea stabilită.

— În condițiile în care în multe județe din țară (printre care și Aradul) funcțiile cheie la nivelul prefecturilor și primăriilor sînt deținute de elemente ale eșalonului doi sau chiar unu al fostei nomenclaturi, pentru viitorul apropiat consideră P.N.T.-c.d. ca realistă o guvernare care să excludă F.S.N.-ul?

Dr. Mircea Ciomara: — Eu nu cred că F.S.N.-ul ar accepta un guvern la care să nu participe, ba mai mult, să nu dețină ministere cheie, în special Ministerul de Interne. Deci, ideea de a înființa un guvern numai al opoziției, actualmente nu ar accepta-o în primul rînd F.S.N.-ul. Ca să nu mai spun că este foarte dificil să controlezi cu un parlament care votează ca la armată, tot F.S.N.-ul la ordin, și eu o administrație locală în care, chiar și acolo unde mai sînt încă prefecti și primari cîț de cîț democrați, se vrea ca aceștia să fie schimbați. Ideea unui guvern al opoziției actualmente n-o văd realistă.

I.L.: — Completez chiar acest lucru, că la tatonările făcute față de noi, cea mai mare șansă de a guvernarea cu ei a lături a fost 50% ei și restul partidelor 50%, lucru care este înacceptabil.

M.C.: — O soluție prin care ar putea să se ajungă la un guvern al opoziției eu parlamentul actual este imposibilă. Dacă F.S.N.-ul propune o împărțire 50%—50%, de fapt prin asta recunoaște că cel puțin 50% din electorat nu-l de partea lor. Ei pot fi acuzați prin propunerea lor că au falsificat alegerile: unul partid eu 3% din voturi îi propui să preia guvernul. Cum adică? Ea prima vedere e absurd. Sau asta înseamnă că ei recunosc în mod deschis că au falsificat alegerile.

— Ce credeți că a contribuit la reala creștere a popularității P.N.T.-c.d. în ultima perioadă de timp?

Ioan Bărbuș: — Atitudinea noastră și respectul ce-l avem față de principiile noastre. Cu alte cuvinte, neabateră de la programul și ideologia noastră.

I.L.: — Noi rămînem fermi pe poziții și nu colaborăm decît cu aceia care și-au dovedit capacitatea în primul rînd morală. În concepția politicii moderne e stabilit că înainte de capacitatea profesională punem preț pe capacitatea morală a celor cu care dorim să colaborăm.

M.C.: — Din partea populației nu a existat experiență pentru o opțiune democratică. Populația învață treptat, într-un an și jumătate a început să învețe ceva, și se vede. Deci, în afară de contribuția noastră prin consecvența în domeniul principiilor este și adaptarea populației la niște condiții în care poate să ia opțiuni și să dă seama că aceste opțiuni îi hotărăsc viața.

— Actualul guvern își justifică legitimitatea pe baza rezultatelor votului de la 20 mai. Considerați că modul în care s-au desfășurat campania electorală și votarea de anul trecut într-un stat de drept ar putea legitima pe cineva?

I.B.: — Categorie, nu!

M.C.: — Spuneți-mi și mie, eu ce să cred: ce spune guvernul, sau că era să iau bătaie în județul Ialomița?

I.L.: — Și cum să mai credem că sîntem într-un stat de drept în clipa de față în care toate principiile democratice sînt numai pronunțate iar aplicate deloc? Am fost într-un stat de drept în campania electorală în care am avut 251 de oameni spitalizați și doi morți și peste o sută de sedii distruse dintre care într-o singură zi au fost 18 sedii de ale noastre asaltate? Să nu socotim asta ca o atitudine care este în afara culturii? Democrația nu există decît conform culturii. Și apoi un guvern democrat știe foarte bine că poți să fii ales, dar dacă nu-ți respecti principiile programului pe care l-ai adoptat poți să fii alungat. Metodologia este strada, manifestațiile de stradă. Ori, cantitatea imensă de manifestații ale populației românești de pe toată suprafața țării a învederat cu prisosință că acest guvern nu și-a îndeplinit programul, nu este agreat, iar în democrație demnitatea de a te retrage reprezintă esența de democrație. El scot o rușine să se retragă, dar asta ar fi fost o cinste pentru el. Deci tendința lor e să domine,

să-și mențină posturile, nu-i interesează programele sociale sau politice.

— În așa-numitul „proces de la Timișoara”, generalul Iulian Vlad a făcut o declarație senzațională: soții Ceaușescu au fost arestați în după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989. Dacă se confirmă această afirmație, care credeți că ar trebui să fie reacția puterii?

M.C.: — Cunoașteți vreun caz de dezvăluire a vreunui abuz la care puterea să fi reacționat în vreun fel? În orice țară civilizată, dacă se dovedește că vreun ministru a avut intenția să facă un act încorect, acesta trebuie să-și dea imediat demisia. La atîtea dezvăluiri care s-au făcut de la revoluție și pînă acum, știți vreun caz în care cel vinovat s-au dat la o parte: da, domnule, sîntem imorali, încorecți? Nu, în mod sigur reacția va fi tăcerea, ca de obicei.

— Care ar trebui să fie reacția opoziției la această dezvăluire-acuză clară de genocid la adresa actualei conduceri?

M.C.: — Noi folosim numai mijloace democratice.

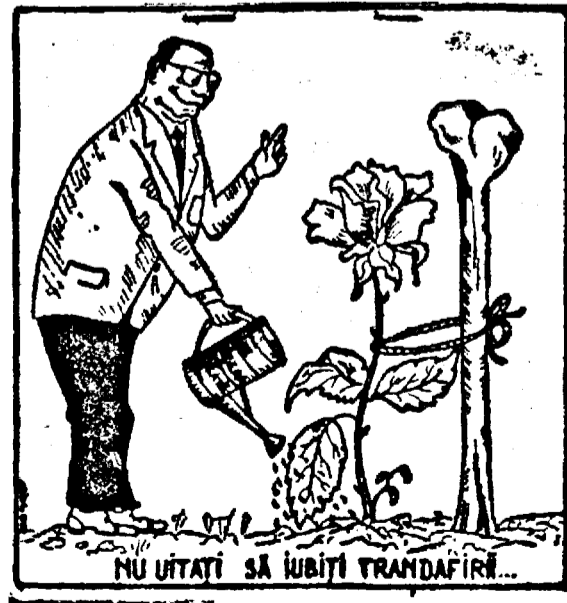
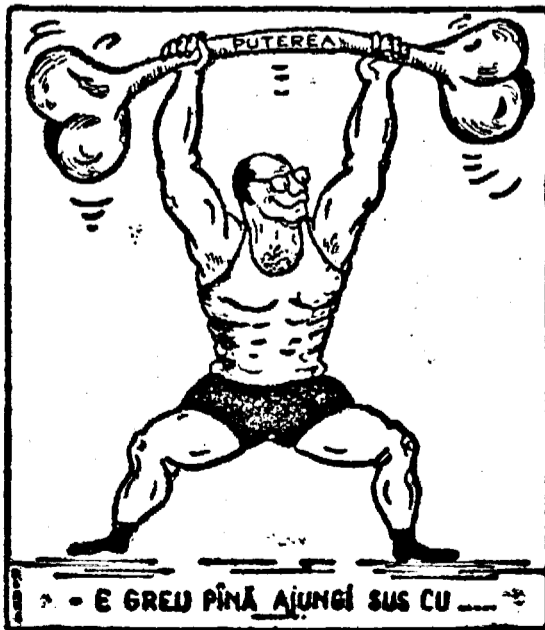
I.L.: — Adică noi nu trebuie să tragem o concluzie de ordin general dintr-un fapt particular. Aceasta ca principiu. Incontestabil că toate actele acestea de atrocități, de ucideri, de crime vor trebui revizuite, prin prisma unei justiții pe care vrem s-o înscăunăm în România — dreaptă, morală și permanentă. Vom reuși, vom vedea.

M.C.: — Însă este vorba de justiția față de persoane, nu față de instituții. Fiindcă guvernul caută să arunce vina pe instituții. Noi nu cu instituțiile avem ceva, avem cu persoanele care au făcut abuzuri.

I.B.: — El au născocit povestea cu teroriștii ca să-și explice venirea la putere.

— Există unele nemulțumiri față de proiectul de constituție ce ar rezulta pe baza tezelor aprobate de parlament. În cazul votării unei constituții care să nu corespundă tuturor cerințelor unui stat democratic modern, vedeți posibilă remaniera ulterioară a acestela?

I.L.: — O constituție nu se redactează ca să rămînă veșnică dacă nu este emanația unei conștiințe colective a populației de pe suprafața unui teritoriu. Această constituție este făcută în temelul unor alegeri pe care noi le-am contestat. Și trebuie să vă spun că procedura de contestare nu este termi-

mată și noi socotim guvernul Roman și pe președintele Iliescu în clipa de față într-o stare hibridă. La conferința de presă de la „Intercontinental” ziariștii străini au pus întrebarea președintelui: n-ar fi bine să se creeze o comisie internațională de validare a alegerilor? Și el a dat răspunsul: nu, pentru că avem o comisie electorală superioară la care se pot înainta contestațiile. Ei bine, au înaintat și alte partide contestații, am înaintat și noi contestație, dar nu am primit nici un răspuns. Prin urmare, procedura completă de validare a alegerilor nu-i terminată. Declarațiile acestea le-am făcut și la presa străină. Este așa-zisul cirlig cu care oricând le putem reproșa în fața opiniei publice internaționale. Sint încă incomplet legalizați.

I.B.: — Și acesta este motivul pentru care noi nu colaborăm cu ei.

I.L.: — Nu colaborăm cu ei în nici un mod. Contestația noastră a fost documentată masiv — cu persoane, cu locuri pe toată suprafața țării și ei nu dau nici un răspuns. Puteau s-o respingă, dar să trimită un răspuns!

— Tot mai multă lume este convinsă de faptul că singura soluție pentru depășirea crizei actuale este unirea întru opoziții reale. Cum considerați că se aliniază acestui (ei) Convenția pentru Instaurarea Democrației?

I.L.: — La noi este stabilită această înțelegere. Am dorit ca toate partidele care sint de partea unei baricade, care luptă împotriva principilor comuniste, care sint înscăunute și contestate, să ne unim într-o forță politică, utilă și combativă. S-a format Frontul Democrat Antitotalitar și pentru că discuțiile au durat foarte mult în ceea ce privește unirea dintre partidele principale, s-a ajuns și la această concluzie a creării Convenției pentru Instaurarea Democrației. Desigur, într-o asemenea convenție s-a păstrat identitatea de program, identitatea să zic așa politică, partidele sint unite numai în ceea ce privește țelul final de răsturnare a actualului guvern, care nu corespunde proclamației care s-a realizat în timpul revoluției.

— În condițiile înființării Partidului Alianței Civice, cum vedeți colaborarea C.I.D. cu acesta?

I.L.: — Punctul nostru de vedere a fost dat publicității în presă. Noi ne-am pronunțat de la început, am avut o delegație la înființarea lor, iar dl. vicepreședinte Bărbuș a spus punctul nostru de vedere. Pentru că A.C. este compusă dintr-o masă a populației care nu a acceptat de la început lupta politică și angajarea într-o acțiune efectivă, s-a creat A.C. ca un curent unde oamenii și-au dat seama că ar putea să devină mai utili creînd un partid în cadrul acestei Alianțe. Am dat un interviu mai

înainte în care am spus că ar fi o eroare dacă s-ar înființa un partid politic în cadrul A.C., constituind încă o măsură de fărîmîtare a opiniei publice, dar nu ne opunem la aceasta. Declarația noastră este aceeași: sintem alături de A.C. chiar și în situația cînd se va organiza în partid. Fiindcă sintem convinși că vor avea programul nostru în sus, deci s-ar putea să ajungem, așa cum a spus și doamna Cornea, la un amestec de idealuri comune.

— În repetate rînduri P.N.T.-c.d. s-a declarat împotriva aplicării, în actuala formă, a Legii fondului funciar. Nu credeți, însă, că o remodelare a acesteia, chiar pe baze mai democratice, ar putea crea în viitorul apropiat convulsii sociale la sate chiar mai mari decît în prezent?

M.C.: — Noi declarăm că sintem pentru schimbarea acestei legi, însă modul concret de înlocuire a acesteia cu alta mai bună depinde de stările de fapt din momentul în care vom putea influența, adică trebuie să găsim o soluție prin care să nu generăm noi tensiuni și să le eliminăm pe cele create. Deci forma concretă în care vom înlocui legea cu una mai bună depinde de starea concretă în care va fi proprietatea în momentul respectiv.

— În legătură cu una din problemele care frămîntă societatea românească, de azi, am dori să știm cum apreciați dumneavoastră relațiile dintre bisericile ortodoxă și greco-catolică?

I.L.: — În ultimele clipe, înțelegerea începe să se ivească. Ea este de ordin moral și nu religios. Prin decretul 240 — nu mai rețin numărul — din 1948, biserica greco-catolică a fost desființată și toate bunurile ei au trecut în patrimoniul statului. Noi avem un principiu: că prin revoluție, au fost abrogate de drept toate actele ilegale samavolnice săvîrșite de comuniști. Prin urmare, după revoluție, biserica greco-catolică este îndreptățită la cultul ei pe care l-a stabilit în 1700, la poziția pe care a avut-o și la restituirea bunurilor sale. Argumentele la care se apelează: ortodoxia care a preluat bisericile de la greco-catolici sustine că nu mai există credincioși, iar preoții greco-catolici n-ar mai avea la cine să servească. Biserica greco-catolică a venit cu următorul argument: noi dorim ca în biserica greco-catolică, care a fost a noastră, să continue ortodoxia, deci pacea creștină.

În altă ordine de idei, acesta a fost primul conflict care s-a creat între noi ca partid și dl. Iliescu. Dl. Iliescu a aruncat responsabilitatea acestui fapt pe cele două biserici spunînd: rămîne să vă înțelegeți. A dat un decret recunoscînd drepturile religioase, în care se

spune că în ceea ce privește împărțirea bunurilor rămîne ca cele două biserici să se înțeleagă între ele. Și în feul acesta s-a degajat de obligația de a restitui direct bunurile răpite printr-un decret. Însă dl. Iliescu a mințit; m-a mințit pe mine personal în CPUN cînd a arătat hîrtia: aici e semnătura mitropolitului Todea prin care s-au înțeles. Iar eu am spus: da, hîrtia e în mîna, dar semnătura lui Todea n-o văd. Am fost nevoit să vorbesc cu mitropolitul și să-l întreb ca pe un școlar: „ați semnat?”. „Nu”. Consilierii lui au răspuns la fel. Deci unul președinte care minte eu nu i-am mai acordat credibilitate. Totuși prin înălțarea la gradul de cardinal și fiind primul cardinal român în viață, cel care cunosc istoria și nu sint credincioși bigoți știu că acesta este un succes extraordinar al bisericii catolice.

La întoarcerea din călătoria unde a fost înălțat la rangul de cardinal, noi i-am reproșat d-lui ministru de externe că nu și-a trimis mesagerul în împlinirea înalt-preasfințitului Todea. Același lucru i-am reproșat și președintelui Iliescu. Pînă la urmă în ziare a apărut salutul d-lui Iliescu și al d-lui Petre Roman, care au atenuat atitudinea față de acest conflict. Lupta asta este alimentată artificial tocmai ca să existe un subiect de discuție care să ne dezbină în țelurile finale de unitate națională. Pe cîmpul de la Blaj, episcopii Lemeni și Șaguna după ce au ieșit din catedrală la 3/15 mai 1848 s-au luat de braț și au spus: „Sintem frați nu de

cărtărie, sintem frați pentru a realiza unitatea națională”. Cele două biserici trebuie să rămîna unite. Voi încerca să amintesc, fără a putea cita, pe Nicolae Bălcescu, care a spus: cîtă vreme sintem despărțiți cu Transilvania de țara mamă sau neunși mai bine spus, trebuie să ne păstrăm ortodoxia pentru că prin catolicism ungerii ar încerca să ne maghiarizeze; dar în momentul cînd se va realiza Unirea, să trecem toți la catolicism, căci de acolo am venit. Nu e un punct de vedere obligatoriu, însă prin trecerea la catolicism se scapă de panslavismul rus. Cultura ne îndeamnă să vedem că sint dezbinări de ordin administrativ și vanități care nu pot da-nul o veșnicie.

M.C.: — După Vechiul Testament, cînd Dumnezeu i-a dăruit lui Solomon înțelepciune, proba de înțelepciune a fost acei proces în care cele două mame își revendică același copil. Cînd Solomon a cerut sabia pentru a tăia copilul în două, adevărata mamă a spus: nu, mai bine dă-l celeilalte, dar nu tăia copilul în două.

Putem învăța că despicarea în două a neamului românesc, a bisericii nu este tocmai soluția corectă. Deci unirea este criteriul după care putem aprecia dacă rezultatul este bun sau nu. În ideologia noastră punem accentul pe unitate, iar cei ce promovează ura și dezbinarea își dovedesc vechile tehnici de dominare.

ION ARDELEANU
VICTOR APOSTOL

Maratonul judiciar reprezentat de „procesul celor 24”, acuzați de genocidul de la Timișoara, a intrat din nou, pînă la 16 septembrie, pe linie moartă. După atîtea luni de zile în care, grație undelor posacelui proces, încă nu putem spune cu siguranță totul de radio Timișoara, am putut urmări lucrările dacă asistăm la o luptă acerbă pentru aflarea adevărului sau la o imensă farsă judiciară. Cu toate că din desfășurarea de pînă acum a procesului, se pare că există mai mulți indici care vor să acrediteze acest din urmă aspect. De ce susțin aceasta? Deoarece a fost clar pentru oricine a ascultat cît de cît Radio Timișoara în aceste luni că intervențiile președintelui completului de judecată, col. Bădoiu, în timpul audierii martorilor au avut în mod vădit darul de a-l îndepărta pe aceștia de la dezvăluirea unor aspecte „fierbinți”. Asta pe de o parte. Iar atitudinea sa față de unii acuzați (cazul Ion Coman, la audierea martorului V. A. Stănculescu, de pildă) ne face să credem că dl. președinte nu caută adevărul, ci dînsul îl construiește în mod aprioric. Și mă întreb de unde, pentru că din lucrările de pînă acum acesta pare să fie foarte, foarte departe.

Cu mult interes au fost așteptați să depună mărturie cei doi „mari”, gen. Ștefan Gușe și gen. Victor Atanase Stănculescu. Aceștia au evitat sistematic apariția în fața instanței, recurînd la tertipuri care

pentru un general și un ministru nu pot fi calificate în alt mod decît penibil. Ne îndoiim că la Ministerul Resurselor și Industriei domnul general V. A. Stănculescu este cu totul și cu totul necunoscut... După modul cum s-au eschivat atîta timp de la apariția în fața instanței, ne-au făcut să credem că mărturiile domnilor lor vor produce o adevărată cotitură

MARATON JUDICIAR?

în cursul procesului. Eroare! Adevărul susținut de cei doi nu prea corespunde cu cel trăit de timișorenii care au fost în stradă în decembrie 1989.

Armata a tras, dar în legitîmă apărare. Ea hîdulește și câteva pietre aruncate spre ei, brații noștri ostasi au răspuns cu foc nîmictor. Oricum, am aflat ceva nou: că armata a tras! Pentru că în nenumărate comunicate, afîșeri mai mari sau mai mici în

grad au încercat să ne convingă că armata nu e tras niciodată în popor. Ei uite că, măcar la Timișoara, a tras.

În rest, ce să mai spunem despre mărturiile celor doi generali? Au avut abilitatea, fiecare din ei, să treacă sub tăcere aspectele concrete ale implicării lor în reprimarea mișcărilor de stradă, însă n-au reușit să convingă. Mai mult, vechea noastră cîrîcîțat cu privire la modul în care au fost selectați acuzații acestui proces, dintre cei implicați în evenimentele din Timișoara, a rămas în picioare: cu ce au fost mai puțin vinovați generalii Gușe, Stănculescu și Chițac față de Ion Coman, de exemplu?

Un singur lucru este clar relativ la acest proces. Dacă în viitor vor mai avea loc manifestații de stradă de amploarea celor de la Timișoara din decembrie 1989, armata le poate reprimă în forță, folosînd armamentul din dotare, fără a se mai teme cineva de vreun proces asemănător cu cel de acum. Pentru că, între timp, parlamentul nostru a promovat un sistem de legi care permitte armatei să se implice în asigurarea ordinii publice, să facă uz de armă și să tragă. S-au asigurat bine conducătorii noștri, creînd cadrul legal al genocidului, la care Ceaușescu nu s-a gîndit. Să fie prevedere sau premeditare?

G. T.

Vacanța fotbalistică se apropie de final. Ne pregătim să ascultăm gongul de început al unui nou campionat de care, pentru a cita oară, oare, în ultimii ani, se leagă speranțele arădenilor de a avea din nou o echipă pe prima scenă fotbalistică a țării. Pentru că în această vară mai hotărât ca în alți ani, au răsunat vocile responsabililor fotbalului arădean: ne unim și promovăm! Adică, întărim o echipă care va lupta pentru marea performanță fără însă a le slăbi pe celelalte două în prea mare măsură.

Acestea au fost ideile de start. Dar pînă la realizare, calea este lungă. S-a hotărât, normal putem spune, avînd în vedere cartea de vizită, ca echipa-fanion a Aradului să fie U.T.A. Ce ar fi urmat în mod logic? Aducerea de jucători experimentați și instalarea unei echipe de antrenori rutini-

● Il mai țineți minte pe Cesar Luis Menotti, antrenorul echipei naționale a Argentinei, campionă mondială în anul 1978? Acesta a preluat echipa reprezentativă de fotbal a Mexicului, postură în care se va afla pînă la Campionatul mondial din 1994, din S.U.A. Anterior, acesta s-a aflat pe banca tehnică a echipei uruguayene Penarol Montevideo. Se aude că valoarea noului său contract se ridică la suma de 1,8 milioane dolari, cu un venit lunar de 20 000 dolari.

● Noua stea a fotbalului iugoslav, Robert Prosinecki, este din acest sezon membru al celebrei echipe Real Madrid. Și se pare că acesta s-a încadrat perfect în jocul noii sale echipe, înțelegîndu-se perfect pe teren cu compatriotul nostru, Gică Hagi. În cazul său, însă, rămîne de soluționat diferendul între regulamentul de transfer al federației iugoslave de fotbal și cele două cluburi implicate în transfer, Steaua Roșie Belgrad și Real Madrid. Suma care se amia-

tește în legătură cu acest transfer se pare că se ridică la 3,5 milioane dolari.

● Reîntorcerea în arenă a atletului canadian Ben Johnson, anunțată cu surle și fanfare și așteptată cu e-

reuzind o clasificare doar pentru proba de ștafetă 4x100 m. Și ca un semn al declinului său tot mai vădit, organizatorii marilor minguri atletice au început să-l ocolească numele de pe lista participanților la aceste întreceri, tot mai bine plătite.

● Speculațiile pe tema noii echipe a lui Marius Lăcătuș au luat capăt, prin transferarea ex-stelistului de la Fiorentina la echipa spaniolă Oviode.

● Se pare că moda „bătrînilor” în boxul profesionist cîștigă teren. După cazul, devenit celebru, al lui George Foreman, care trecut bine de 40 de ani, a boxat pentru titlul suprem la toate categoriile în compania lui Evander Holyfield, fiind învins greu la puncte, iată că un alt mare „fost” l-am numit pe ex campionul mondial Larry Holmes, își anunță reîntoarcerea, la vîrsta de 41 de ani. Oare să fie vorba de un nou bluff propagandistic, menit să aducă o grămadă de bani celor implicați?

CALEIDOSCOP SPORTIV

moție de iubitorii atletismului, se dovedește a fi dezamăgitoare pentru supporterii ex-recordurilor mondiali la sută de metri. Acesta nu a reușit să cîștige nici o cursă importantă în acest sezon, ba mai mult, a ratat calificarea în echipa țării sale pentru mondialele din acest an pentru proba de 100 m.

U. T. A. ÎNAINTEA MARELUI ASALT

nați și cu o largă reputație. Despre primul punct nu prea avem ce spune, pentru că nu a avut loc nici un transfer spectaculos. Despre al doilea... A fost preferat dl. Aurel Țicleanu, cunoscut fotbalist din echipa de aur a Craiovei anilor '80 și al naționalei, dar ovasidebant ca antrenor. Și a fost refuzat dl. Costică Rădulescu, a cărui carte de vizită este impresionantă. Considerăm că în acest caz, conducerea clubului și-a asumat un risc uriaș. Pentru că, fără să contestăm calitățile de antrenor ale d-lui Țicleanu, pe care în mod firesc nu avem de unde le cunoaște, credem că pentru o campanie de promovare era de preferat varianta „sigură” — Rădulescu. Dar acum e prea târziu pentru staturi. Să-l urăm succes noului antrenor al U.T.A.-ei în desfășurarea misiunii și fie ca, peste un an, rezultatul final să fie pe dorit de toți.

Și să nu uităm ceva: programul de pregătire precompetițional are, se știe, un rol extrem de important în rodarea unei echipe. U.T.A. a contractat meciuri cu nume de marcă ale fotbalului românesc, cum ar fi U. Craiova, Poli Timișoara sau F.C. Argeș. Să nu ne îmbătăm însă cu apă rece: rezultatele acestor meciuri trebuie apreciate la justa lor valoare, avînd în vedere faptul că nici una dintre cele trei echipe nu a venit la Arad cu formația standard. Deci rezultatele în sine nu au nici o valoare de referință. Poate ar fi fost de preferat adversarii mai modeste și cartea de vizită, dar care să vină la Arad cu primele echipe. Nu credeți, domnilor din conducerea clubului?

OBELIX

P. S. În ultima etapă, aflăm despre o reușită a echipei de fotbal U.T.A., care vine parcă să mai atenueze tentaltele pesimiste din rândurile de mai sus. În speță, fotbalistii arădeni au reușit performanța de a câștiga, la București, turneul organizat de clubul Sportul Studentesc după ce au trecut de echipa organizatoare cu scorul de 1-1 (5-3) după loviturile de la 11 m. Iar în finală au dispus de Rapid București, cu categoricul scor de 3-0. Deci, antrenorul Aurel Țicleanu a pășit cu dreptul în noua sa funcție.

I pak dau de știre domniilor voastre za lucrul turcului

● O campanie furibundă s-a dus împotriva fostului primar al Aradului, în spatele căruia au fost aruncate o serie întreagă de neîmpliniri edilitare. Dar, spre bucuria arădenilor de bine, acesta a fost schimbat. Și de atunci, tot așteptăm minunea care întîrzie să se înlănțuiască, pentru că noi tot în aceleași gropi călcăm pe „binetntreținutele” drumuri ale Aradului. Deci, cu toate că nu se vede nici o schimbare în bine, nimeni nu mai cere înlocuirea primarului. Oare care să fie explicația? ● Televiziunea noastră ex-liberă continuă să ne delecteze cu cele mai noi filme vechi sosite la redacție. Și poate că nici nu ar fi atât de rău acest lucru, dacă s-ar viza unele pelicule ce ne-au fost interzise de-a lungul „lepocli”, cum ar fi, de exemplu, „Dr. Jivago”. Pardon, am uitat că adevărul despre comunism se numește destabilizare... ● Și pentru că veni vorba despre această instituție a suferinței generale, am numit Televiziunea F. Ivan Teodoru — Valeriană, poate ne răspunde cineva la unele din întrebările ce ne frămîntă în legătură cu aceasta, cum ar fi: ce soldă de grad primește dl. Mircea Hamza? Nu este așa că d-na Gabriela Neagu nu a concurat pentru titlul de „Miss Actualității”? A reușit cineva să afle cine a speriat-o pe d-na Daniela Gămulescu? ● Aveți cumva în casă un ceas desțepător? Dacă da, este acesta produs la Arad? Dacă și în această întrebare răspunsul este afirmativ, ne permitem să vă sugerăm să vă îngrijiti ca nu cuiva ceasul dumneavoastră să se defecteze, și mai ales nu care cumva să i se rupă arcul. Pentru că dacă se produce această catastrofă, veți ajunge într-o situație disperată: datorită, probabil,

cheltuielilor de transport exorbitante (biletul de tramvai costă, doar, 5 lei!), nu au fost găsite soluții practice de aprovizionare a ceasornicăriiilor din Arad cu acest produs. Deci, apălați cu încredere la cocosi. ● În zilele revoluției din decembrie 1989, sloganul sub care se desfășurau emisiunile Televiziunii ar putea fi formulat: „Venii cu tunu/ Pe programul unu”. Și astfel, instituția a fost apărată de teroriști. Actualmente, este la modă: „Venii cu noi / Pe programul doi”. Și astfel instituția este apărată de telespectatorii care nu recepționează acest program. Iar în viitor, dacă va prinde contur, varianta theodoresciană privind al treilea canal al TVR, vom putea spune: „Mergeți cu ei / Pe programul trei”. Normal, căci ei au valută! ● De sezon: în cursul zilelor de vineri și sîmbătă a avut loc schimbarea apei din bazinul mare al strandului municipal. Din ceel constatate la fața locului, s-ar părea că apa din respectivul bazin a fost schimbată cu cea murdă din celelalte două bazine. Să fie vorba de o nouă variantă postrevoluționară a celor 3 R? ● Unul din bastioanele de rezistență ale actualului regim, am numit pensionarii, a primit un nou balon de oxigen. Guvernul a hotărât să le majoreze pensiile, fapt ce l-a convins din nou pe mulți dintre aceștia despre superioritatea regimului de tip fesonist. Le supunem însă o temă de reflexie: de ce, oare, în condițiile în care salariile s-au mărit, totuși, de 2-3 ori în medie, pensiile au crescut doar cu 25-30%? Pensionarii din toate cozile, uniți-vă! ● Să ne mai decolectăm: știți cum este femeia „ADIDAS Torsion”? Dacă poți cu adevărat, ea vrea! ● D'ale comerțului

democratic original ca la piață: studii recente par să acrediteze ideea că cel mai ieftin șampon, de calitate superioară se poate achiziționa de la Aprozar. Nu desperați: dacă este coada prea mare, produse aproape la fel de bune găsiți la alimentară. Un bogat lot de săpunuri marca „Duru” puteți cumpăra la magazinul auto-moto de la U.T.A. Piese auto găsiți în „Piața Gorbaciov” (fostă a Pompierilor), la compatrioții marelui Mișă, iar numai dacă aveți noroc, la magazinele de confecții vă puteți improspăta stocul de bături fine „Made in Hungary”. Nu pierdeți ocazia! ● Responsabilii comerțului nostru testează cu succes principiile economiei de piață. Exemplificare: la aprozar, s-au pus în vinzare produse de sezon, de calitate mai proastă și la prețuri mai mari decît la producătorii particulari. Și cu toate aceste facilități, cumpărătorii refuză să le cumpere! Extraordinar! ● Continuă scumpirea liberalizată a produselor „de lux”: autoturisme, carne, mezeluri, produse de carne, urmînd lactatele și produsele de panificație. Apoi benzina și combustibili (lemn și cărbuni), probabil și chiriile. Dar cu cianură, cînd încercați? ● Ne bucurăm despus că orașul nostru este dotat cu o mulțime de semafoare. Aceste rezultate de excepție ale gândirii omenescii au o mare calitate: nu funcționează. În acest mod alit de simplu și economic se realizează o incurcare deosebită a circulației cu benefice efecte asupra medicilor ortopezi și a tinichigilor auto. Vedeți ce ușor se poate realiza mulțumirea deplină a unor pățuri ale populației?

TOLIPHEM

REȚETA SĂPTĂMÎNII

Jumcri cu roșii.

Se taie cîteva roșii în bucăți mai mici, se goleşte de semințe, se sarează, se pipărează și apoi se prăjesc într-o tigaie cu ulei încins. Cînd s-au prăjit pe jumătate, se toarnă peste ele cleava ouă bătute cu furculița și se amestecă într-una pînă se încheagă. Se servesc cu cruatoane de piine prăjită în unt.

Dovlecei umpluți

Se aleg 6 dovlecei, se taie în două, se curată de semințe, se fierb în apă sărată, se scurg, se așează într-o tavă unsă cu unt, unul lângă altul. Dovleceii se umplu cu următoarea umplutură: carne tocată de pui sau de vițel amestecată cu verdeturi și cu ou. Se acoperă cu lame subtiri de slănină, se umplu cu zeamă de carne, se pune capacul și se lasă la cuptor o jumătate de oră. Cînd sînt gata se așează pe farfurie și se servesc abia după ce s-au scos bucățile de slănină.

Orez cu pere

Un sfert de kilogram de orez se fierbe în jumătate de litru de lapte cu 125 grame de zahăr, coaja rasă de la o lămie și puțină sare. După ce s-a răcit, se amestecă două gălbenușe și se pun într-o formă de fajantă, joasă. Se prepară un compot de pere, se scot peretele, iar zeama se leagă foarte tare cu vanilie și puțin ou. Apoi se așează peretele la gîlat în sirop. Se scurg, se așează în formă de piramidă peste stratul de orez, se toarnă deasupra restul siropului se acoperă cu două albușuri bătute spumă, se presară cu zahăr și se coc la cuptor oă se rumenesc ușor.

Stimați cititori,

Redacția publicației noastre își dorește ca aceste pagini de magazin să fie cît mai interesante și cît mai instructive. Ne-am propus o serie întreagă de rubrici, dar, pentru a ne atinge scopul, avem nevoie și de concursul dumneavoastră. Intenționăm, pentru mai buna informare a opiniei publice, să instituim cu titlu permanent topuri ale magazinelor, boutiqueurilor, cofetăriilor, etc. Orice alte sugestii de acest gen sînt binevenite. Deci vă rugăm să fiți alături de noi, să ne trimiteți propunerile dumneavoastră pe adresa redacției, să realizăm un dialog direct între noi și dumneavoastră. Vă așteptăm cu încredere opiniile!

SFATUL MEDICULUI

TOXIINFECȚIA ALIMENTARĂ

Orice aliment contaminat cu germeni bacterieni produce după consum uman, boli acute cu un tablou clinic de gastroenterită acută de tip infecțios sau toxic.

Toxiinfecțiile alimentare survin sub formă de focare epidemice colective sau familiale și mult mai rar după consumul unor alimente contaminate; evoluează obligatoriu la toate persoanele care au consumat alimentul contaminat, sub formă explozivă dar încetează odată cu scoaterea din consum a acestuia. Alimentele mai des incriminate în apariția toxiinfecțiilor alimentare sînt: carnea (în special de păsări, porc și mai rar de bovină, ovină) și preparatele de carne (carne tocată, cîrnaț, tobă), lapte și preparate de lapte, produse de cofetărie (prăjituri cu cremă, frișcă, înghețată).

Contaminarea alimentelor se produce pe tot circuitul lor de la origine pînă la consumator. Sursele de infecție pot fi: personalul (care pregătește, manipulează, distribuie sau servește); echipamentul de protecție; ustensilele și aparatura; ingredientele și apa; diferiții vectori (muște, gîndaci, rozătoare, etc.). Dezvoltarea germenilor bacterieni și eliberarea de toxine în alimente sînt favorizate de spălarea și prelucrarea termică inadecvată, condiții nefavorabile de păstrare înainte de folosire și depășirea termenului de garanție al produsului.

Receptivitatea individului la toxiinfecțiile alimentare depinde de cantitatea de aliment ingerat, tipul și cantitatea de enterotoxină, particularitățile specifice: vîrstele extreme cele mai receptiv (copii și bătrîni); deficiențele imunitare și anumite boli cronice: ciroza diabetică, rezecțiile gastrice, hipocaciditatea gastrică fac mai curînd o toxiinfecție alimentară și deseori forme clinice mai severe.

Prevenirea reprezintă elementul cel mai important dar deocamdată greu de realizat. Astfel se recomandă consumul de alimente preparate termic și cit mai curînd după preparare, evitarea consumului de alimente oferite în piețe publice neautorizate, pe străzi, nesupravegheate sanitar veterinar; evitarea alimentelor crude, a salatelor cu maloneză, a fructelor care nu au coajă; consumul de apă de la rețeaua centrală sau de apă îmbuteliată (apă minerală sau carbogazoasă) sau fiartă și răcită.

Măsurile generale privind educația sanitară, comportamentul igienic, controlul riguros al unităților de alimentație, al aprovizionării cu apă, eliminarea reziduurilor contribuie în mod evident la scăderea incidenței toxiinfecțiilor alimentare. Odată cu alterarea stării generale, vărsături și scaune diareice, tulburări circulatorii, ne vom adresa imediat medicului curant sau stației de salvare pentru aplicarea tratamentului medicamentos specific.

dr. DRAGOMIR BOJIDAR
Inspector al Poliției
sanitar-veterinare Arad
serviciul Igiena alimentară

O ÎNTREBARE CU MAI MULTE RĂSPUNSURI

Crime, tihării, violuri, spargerii, furturi. Se comit într-un număr mai mare sau mai mic, de la un an la altul, de la un județ la altul. Fapte antisociale neacceptate de societate și pedepsite de lege. Pedepsele diferă și ele atît în tre diferitele categorii cît și funcție de evoluția lor dinamică.

Imaginile televizate prezentînd tineri infractori cu capetele în pămînt sau uîindu-se sfidător la cameră sînt mai dese ca înainte. Valoarea lor educativă este însă îndoielnică. În primul rînd deoarece pentru aceia care ar trebui să le vadă, televizorul are o singură utilizare: poate fi furat și comercializat. În al doilea rînd, nu se prea cunoaște motivația actelor comise. Întrebarea „De ce?” primește răspunsuri pe măsura: „Nu am vrut”, „Nu am știut” etc. Societatea întreabă, societatea condamnă, dar, poate, o parte din vină îi aparține.

De la „cei șapte ani de acasă” la educația din școală, pînă la educația postliceală și mijloace de petrecere a timpului liber, nu s-a făcut nimic pentru formarea personalității. Mai grav este faptul că nu există nici acum semne ale unui interes concret.

Cu articolul de față deschidem seria unor analize mai profunde asupra fenomenului infracțional. În măsura posibi-

lităților și cu sprijinul celor implicați în problemă vom încerca să stabilim niște cauze ale faptelor incriminate de lege. Nu avem, însă, pretenția deșinerii adevărului absolut. Astfel, orice opinie este binevenită și va genera un dialog rodnic.

În acest scop am arut o primă intîlnire cu procurorul șef adjunct, domnul Mihai Ruja. Deși în decurs de două ore am aflat destul de puține lucruri interesante pentru noi, am avut ocazia de a asista la un fragment din activitatea foarte densă cerută de această funcție.

Procentual, se constată o creștere a stărilor infracționale în semestrul I 1991 față de semestrul I 1990 cu 160%. O creștere numerică a înregistrat-o infracțiunile împotriva avutului obștesc, împotriva avutului personal, în timp ce infracțiunile îndreptate împotriva vieții au scăzut. Aș fi dorit niște date statistice referitoare la dinamica fenomenului infracțional. În afara celor de mai sus, comunicate și la conferința de presă de la prefectură, alte informații din domeniu sînt fie secrete, cel puțin deocamdată, fie inexistente. Nu există încă nici metoda, nici mijloacele materiale necesare efectuării unor statistici sociologice, legate de subiectul în discuție.

DAN O.

GOSPODĂREȘTI

10 SFATURI PRACTICE PENTRU SIGURANȚA DUMNEAVOASTRĂ

1. Nu purtați niciodată o mare sumă de bani într-un singur portofel; împărțiți-o în cel puțin trei părți.

2. Pe culoarul vagoanelor de cale ferată păziți-vă în special de persoanele care se împing în mod vădit; poate tocmai vă aflați în capcana unor hoți de buzunare care urmăresc un moment de neatenție din partea dumneavoastră.

3. Aveți grijă de valizele și sacosele din compartiment. Este suficient un moment de neatenție ca ele să dispară.

4. Dacă voiajați cu vagonul de dormit, încuiați-vă bine înăuntru.

5. Portbagajul automobilului dumneavoastră trebuie să fie încuiat chiar și atunci cînd îl conduceți. Hoții sînt foarte îndemnativi în ziua de azi și-l pot goli într-o clipă.

6. Nu înnoptați cu rulota sau cortul pe marginea șoselelor. Alegeți pentru aceasta locurile special amenajate în acest scop.

7. Cînd opriți într-o parcare pe șosea nu este suficient să vă încuiați mașina. Încercați s-o parcați astfel încît să o puteți privi tot timpul.

8. Dacă telefonați de la un telefon public (aerport, gară etc.) nu lăsați nici o secundă bagajele în spatele dumneavoastră.

9. Păziți bine cheile apartamentului dumneavoastră. Deseori s-a întimplat ca hoțul care v-a furat poșeta și a citit adresa în buletin să vă spargă locuința.

10. Nu este recomandabil să vă dați adresa întregă la „Mica publicitate” în cazul în care aveți lucruri de valoare de vînzare, și mai ales nu dați orele cînd puteți fi găsiți acasă. Nu se poate imagina o invitație mai clară de acțiune pentru un hoț, care știe în acest fel cînd „terenul” este liber.

VIGILENT

BURSA NEAGRA

În săptămîna 5-12 august a.c., prețurile bursei negre valutare s-au ridicat între 125-128 lei pentru o marca germană și între 2,5-2,7 lei forintul. Tot în această săptămîna au debutat ghîșecile de schimb valutar direct. S-a bănuț că acestea vor constitui o grea lovitură pentru „întreprinzătorii particulari” în domeniu. Din surse demne de încredere de pe lângă „acionarii” de la Astoria am aflat că, dimpotrivă, aceștia sînt de-a dreptul încîntați de apariția statului pe „piață”. Pentru că ei vor practica prețuri sensibile mai mici decît statul.

DORIȚI SĂ ADOPTAȚI UN CĂTEL VAGABOND?

Existența unui număr mare de cîini vagabonzi în orașul nostru a determinat pe unii concetățeni, mai ales la presunerea copiilor să-l „adopte”, aducîndu-l acasă. Această idee v-ar putea pricinui pe lângă bucuria de-a avea un patruped pe lângă locuința dumneavoastră, și multe necazuri. Tocmai de aceea cred că sfaturile de mai jos vă vor fi utile.

Dacă în ciuda tuturor avertismentelor v-ați hotărît să păstrați un cîine vagabond, duceți-l la veterinar pentru o consultație completă și pentru a primi vaccinurile necesare. Nu întotdeauna blana lui minunată și ochii vioi garantează o sănătate de fier. Deși prietenia dintre om și animal se stabilește repede, în cazul de față trebuie să se știe că un asemenea cîine acceptă apropierea omului numai pentru că este flămînd și singuratic, ori cît de draguț ar fi el. De regulă nu se supune comenziilor și nu are obiceiuri igienice. Foarte greu poate fi învățat cu ordinea și numai cu răbdare și mult tact din partea dumneavoastră îl veți putea obișnui cu zgarda, lanțul, lesa, cușca sau vîlța într-un loc mărginit.

V-ați hotărît să adoptați un cîine vagabond? Treceți peste prejudecățile dumneavoastră și ale vecinilor dumneavoastră și pentru a evita unele necazuri ce vi le-ar putea cauza tîneti seama de sfaturile de mai sus.

PREȚURILE ȘI OFERTELE PIEȚEI

Piața agroalimentară Aurel Vlaicu)

În data de 10 august a.c.

Cartofi	kg — 30
Ceapă	kg — 25
Roșii	kg — 15-20
Fasole verde	kg — 25
Usturoi	buc. — 5
Vinete	buc. — 10-15
Varză	kg — 10-20

Ardei gras	buc. — 3-6
Ardei gras	kg — 40
Castraveți	kg — 50
Telemea	kg — 150
Piersici	kg — 35-50
Porumb pt. fiert	buc. — 5-7
Miere de albine	kg — 280

Am aflat pentru dvs.: Piața agroalimentară Pincota, 10 august a.c.

Roșii	kg — 15-25
Ardei gras	buc. — 3-5
Ardei gras	kg — 35-40
Fasole verde	kg — 20-25
Telemea	kg — 140
Porc viu	90 kg — 6 500
Slănină porc (crudă)	kg — 50
Slănină porc (afumată)	kg — 100

PIAȚA DE MAȘINI (Hipodrom)

— În data de 11 august a.c. —

- Dacia 1310 TLX (1991 : 100 km) — 425.000 lei.
- Dacia 1310 TL (1988 : 99.000 km) — 345.000 lei.
- Dacia 1410 TL.E break (1989 : 10.000 km) — 390.000 lei.
- Dacia 1300 (1987 : 150.000 km) — 325.000 lei.
- Olteit Club (1989 : 20.000 km) 300.000 lei.
- Dacia 500 (1988 : 45.000 km) — 90.000 lei.
- Aro 244 (1987 : 100.000 km) — 700.000 lei.
- Dacia 1100 (1973 : 280.000 km) — 80.000 lei.
- Audi 100 (198 : 250.000 km) — 3.000 DM.
- Citroen CX (1983 : 200.000 km) — 3.800 DM.
- Volkswagen Polo (1985 : 350.000 km) — 4.200 DM
- Trabant (300.000 km) — 100.000 lei.
- BMW 316 (1978 : 380.000 km) 3500 DM.
- Ford Escort (1988 : 115.000 km) — 4.000 DM.
- Trabant (150.000 km) — 120.000 lei.
- Mazda 626 GLX (1984 : 450.000 km) — 4.000 DM.
- Opel Kadett (1977 : 500.000 km) 2.800 DM.

PUBLICITATE

Doriti să serviți o masă în cadrul intim, de calitate și la prețuri rezonabile? Sinteți în căutarea unei ambianțe deosebite? Vreți să fiți serviți de cele mai drăguțe ospătărițe din Arad? **EVRIKA!** Restaurantul „Evrika“, str. Ștefan Cicio Pop (fost 6 Martie), nr. 21, vă satisface toate aceste dorințe. Între orele 7—19, zilnic, puteți servi gustări reci (30 lei), bere proaspătă (25 lei), sucuri de kiwi, mango, cola, șnițel cu garnitură pentru numai 70 lei, precum și specialitatea casei, mezeluri de porc proaspete. Nu ezitați, restaurantul „Evrika“ vă așteaptă! Vizitînd-l, vă veți convinge că firma „Bon Appetit“ merită încrederea dumneavoastră!

Nu pierdeți ocazia și adresați-vă firmei **EXPRESS-SERVICE!** Cele mai mici prețuri și cea mai bună calitate! Firma **EXPRESS-SERVICE** (str. Meșianu, nr. 9, tel. 19424) vă oferă serviciile sale deosebite în domeniile: multiplicări xerox, dactilografie, copiat acte, consulting. Adresați-vă firmei **EXPRESS-SERVICE** și veți fi un om fericit. Deviza noastră: nici un client păcălit, nici un client nemulțumit. Cît mai ades, treceți pe la **EXPRESS!**

Un om modern este un om punctual. Un om punctual, prin definiție, nu întîrzie niciodată. Vreți să fiți un om modern? Apelați la **Taxi ALCAZ!** Nu refuzăm nici un apel, nu dezamăgim nici un client. Rețineți: **Taxi ALCAZ / Vă scapă de necaz!** Numai **Taxi ALCAZ!** Folosiți cu încredere numărul nostru de apel: 44984.

Nici o activitate economică nu este de conceput fără imprimate tipizate. Trebuie să fiți pe deplin conștienți de acest lucru. Iar unicul loc de unde le puteți procura este **Librăria „Imprimate tipizate“** (Bulgen. V. Milea, nr. 17, tel. 33045). Cei interesați în conducerea unei afaceri după toate regulile economiei de piață, sint așteptați pînă la 31 august să ridice nomenclatorul cu necesarul de imprimate pe anul 1992. Rețineți: nici o afacere nu se poate încheia fără imprimatul potrivit! Încă nu e prea tîrziu să-l procurați!

Un om poate rezista fără hrană mai multe săptămîni, fără apă mai multe zile, însă fără informație, în ziua de azi nu se poate supraviețui o clipă! **S.C. „Peral-Colibri“ S.R.L. Arad** vă aduce informația cea de toate zilele. La standurile sale de difuzarea presei, zilnic puteți găsi un bogat sortiment de publicații. Nu uitați: **S.C. „Peral-Colibri“ S.R.L. Arad** — singura firmă cu adevărat profesionistă în domeniu! Dacă vreți o dovadă, lat-o: **S.C. „Peral-Colibri“ S.R.L.** are deja exclusivitatea difuzării săptămînalului „Știrea“!

● **Închiriez apartament, două camere, central, încălzire centrală, pe valută. Telefon 1 46 20 pînă la ora 21. (1)**

● **Familile Cotuna și Sturz anunță cu bucurie prietenilor și cunoscuților căsătoria copiilor lor **CLAUDIA** și **DASTI**, în data de 17 august, la Catedrala ortodoxă. (2)**

Stimați producători agricoli! Numai **ROMCEREAL R.A.** vă oferă siguranța unui venit pe măsura muncii dumneavoastră. Noile prețuri de achiziții și contractare pentru orice fel de cantități de griu, orz, orzoaică la fondul de stat cu depozitare în bazele din județ, deosebit de avantajoase, sint următoarele:

- griu : 10 lei kg
- orz : 7 lei kg
- orzoaică : 9 lei kg

NOU!! Se achită, la tariful legal, cheltuielile de transport de la furnizor la beneficiar! Nu pierdeți ocazia! **ROMCEREAL R.A.** este întotdeauna de partea dumneavoastră! Informații suplimentare: sucursala teritorială Arad, str. Gh. Lazăr nr. 20, tel. 16840.

Natura crează întotdeauna unicate. Să învingem natura! Cele mai fidele copii, la firma „**H & S**“! Multiplicări de orice fel, de cea mai bună calitate, vi le oferă „**H & S**“. Și dacă doriți să cunoașteți toate domeniile noastre de activitate, căutați-ne! Nu veți regreta! „**H & S**“ — partenerul dumneavoastră ideal. Pentru cel interesați, putem fi găsiți pe str. Horia, nr. 5.

Sinteți un om cu gusturi rafinate? Atunci în nici un caz din locuința dumneavoastră nu trebuie să lipsească un goblen produs de firma „**CLAUDIA-Goblen**“ S.R.L. Numai „**CLAUDIA-Goblen**“ vinde modele de goblen de calitate, reprezentînd tablouri celebre, în sistemul „numerat“ cu diagrame, ațe și pinze. Vă așteptăm, la sediul nostru din Arad, str. Eminescu, nr. 30, ap. 3, tel. 966 14996. „**CLAUDIA-Goblen**“ deservește numai oameni de bun-gust! Nu neocoliți!

Comandă pentru un anunț publicitar

<> Aniversări	<> Schimb de locuințe	<> Comemorări-condoleanțe
<> Vinzări	<> Închirieri	<> Familiiale
<> Cumpărări	<> Pierderi	<> Diverse

Text .....

Numele ..... Prenumele ..... Semnătura .....

B.L. seria ..... nr. .... eliberat de .....

Anunțul se scrie cîteț, cu litere majuscule. Se marchează cu **m** căsuța corespunzătoare domeniului în care se încadrează anunțul. Se decupează și se prezintă zilnic între orele 14-16 (sîmbăta 9-21) la adresa: **Bulevardul Revoluției nr. 71, et. I (sediul P.N.D.)**.

La predare se achită suma de 100 de lei. Pentru chenar, majuscule, cruce, etc. se adaugă 25 lei. Eroii revoluției și membrii lor de familie beneficiază de gratuitatea anunțurilor publicitare personale. Pensionarilor li se acordă, pe baza cuponului de pensie, o reducere de 25% din tarif. Cititorii din județ pot trimite comanda prin poștă la adresa menționată, la care se anexează chitanța sau cuponul care să confirme depunerea sumei de bani în contul „Știrea“ S.R.L. Arad — 4072.307.183, deschis la Banca Comercială S.A. Arad.

Abonați-vă la săptămînalul „Știrea“! Abonamentele anuale de susținere (1.000 lei) dau dreptul la gratuitatea a două anunțuri de mică publicitate pe an, la cererea abonaților.

Abonamentele anuale (520 lei) dau dreptul la un anunț gratuit de mică publicitate pe an, la cererea abonaților.

Nu uitați, abonamentul este avantajos pentru ambele părți: dumneavoastră aveți siguranța recepționării ritmice și la timp a publicației, iar noi avem siguranța unor cititori fideli. Informații suplimentare, la sediul redacției.

Gazeta noastră oferă serviciul său publicitar (marea publicitate) tuturor agenților economici privați, de stat și cooperații la prețurile următoare:
— agenți economici privați: 1.000 lei — 45 cm².
— agenți economici de stat și cooperațiști: 1.200 lei 45 cm².
Informații suplimentare, la sediul redacției.